

מעלה האדומים - חלום מתגשם

— מאת מירי אבגי —

נוף הררי מדברי שזור בעישיבי בר ירוקים המאפיינים עונה זו, מלווים אותך בדרכך לים המלח. לאחר נסיעה קצרה רואות עיניך פתאום שלט גדול המכוון אותך ל"מחנה העבודה מעלה האדומים" ו"אזור התעשייה מישור האדומים". שלט ותו לא.

שני משפטים קצרים הטומנים בחובם סיפור מאב-קם הממושך של קבוצת אנשים מאמינים.

אתה נוסע בכביש על-פי כוון החץ וכעבור מספר דקות, מתגלה לעיניך מישור רחב ידיים אשר כאילו ואין לו סוף, מישור המדגיש ביתר עוצמה את הנוף ההררי-פראי מסביב. הוא נוצר על ידי טרקטורים ובני אדם ונועד למבני התעשייה שיוקמו בעתיד ואשר עליהם יתבסס המקום.

לשמאלך, נמצאת באר מים קדומה הנקראת "חנא לחמא" והמשמשת את עדרי הרועים הערבים והבדואים במקום. בכניסה למחנה הממוקם על גבעה מישורית מוקפת הרים, אופפת אותך הרגשת שלווה פסטורלית, שקט של "סוף העולם". רק לפני חודשים ספורים הסתיים מאבקם של גרעין מעלה האדומים והם הורשו לעלות על הקרקע.

25 משפחות כולל רווקים ורווקות, שוכנו במבנים טרומיים הנקראים "אשקובות": אשטרום (החברה אשר ייצרה אותן) וקוביות.

"האשקובות" הן בנות חדר עד חדר וחצי והן כוללות שרותים ופינת מטבח וממוקמות זו ליד זו. משפחה עם ילדים קיבלה שתי יחידות דיור כאלה, כאשר הכניסה לשתיהן נפרדת וכל שני רווקים קיבלו יחידת דיור אחת. הקיר החיצוני של כל אשקובה, מעוטר בקרמיקה כחולה, ירוקה או חומה, דבר התורם מעט צבע מלאכותי למקום.

15 ילדים, ביניהם תינוקות אחת אשר נולדה במ"קום, יש במחנה. "עוד שלושה תינוקות בדך" מציינים המארחים.

אפילו סבא יש למקום — סבא שמעון. מלכתחילה, אומרים אנשי המקום, נועד המחנה להתיישבות הטרונגית, אתה יכול למצוא פה אנשים דתיים וחילוניים, יוצאי קיבוצים ועירוניים, עובדי שרותים ופועלי ייצור. בקיצור, הכל מכל. רובם יוצאים לעבודתם בעיר בשעות הבוקר המוקדמות ושבים אל בתיהם במחנה בשעות הערב.

מארחינו מצביעים בגאווה על גן הילדים הזמני, אשר על דלתו החיצונית מודבקים ציורים ופלקטים מעשי ידי הילדים. הם מקווים כי במהרה יוקם גם מעון יום לתינוקות.

בצד הכניסה למחנה, כמעט במרכזו, נשלמת בניית המרכז המסחרי של מעלה האדומים. מרכז זה, יכלול בית כנסת, צרכניה, גן ילדים ועוד.

אין ספק, התנאים לא תנאים שבהם חיים האנשים הנשים והילדים, מקשים. מכבידים. אך כולם יגידו לך שזו תקופת ביניים, שאלה חבלי הלידה. עוד נראה כאן מקום פורח ושוקק. נווה בלב מדבר.

אינך יכול שלא לחוש הערצה לאנשים אלה, לכוח האמונה שלהם, לעוצמת אהבת המולדת המפעמת בהם.

אשרי העם שאלה הם בניו. ובינתיים, הולך וגדל מספר המבקשים להימנות בין אלה שהתיישבו ויתיישבו במקום. נאנח אחד ממארחינו עם חיוך דק על שפתיו: ביקושיש, היצע — אין.